

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Chrysomelidae (bladbaggar),
Släkte: *Dibolia*, **Art:** *Dibolia occultans* (Koch, 1803) **Synonymer:**

Kännetecken

En 2,3–2,8 mm lång jordloppa. Färgen är svart med svag metallglans. Kroppsformen är långsträckt och högvälvd, och bakbenen är utformade som kraftiga hoppben. Huvudet är lodrätt och syns inte när djuret betraktas uppfifrån, vilket skiljer den från alla andra svenska jordloppor.

Utbredning och status

Den svarta myntajordloppan är funnen från Skåne till Västergötland och Bohuslän samt på Öland. Efter 1985 finns endast fynd från Skåne och Öland. Från våra grannländer är *D. occultans* endast känd från Danmark och Baltikum. Arten är rödlistad som akut hotad i Danmark. Världsubredningen omfattar Europa och Nordafrika.

Ekologi

Lever på olika arter av mynta, hos oss på vattenmynta (*M. aquatica*), och kanske även på åkermyntha (*M. arvensis*), på öppna fuktängar vid kärr och sjöstränder, på Öland vid alvarvätar. Larven är en bladminerare som borrar breda gångar i värdväxtens blad. De fullvuxna jordlopporna kläcks på eftersommaren och övervintrar i marken.

Hot

Arten är beroende av fuktiga betesmarker med vattenmynta. Sådana var förr vanliga på många håll i södra Sverige. I och med att betet på fuktiga naturbetesmarker nu på många håll i det närmaste upphört, växer dessa marker igen och vattenmyntan minskar efterhand.

Åtgärder

För att arten ska kunna leva kvar krävs att bete bibehålls och återupptas på strandängar och andra fuktmarker, vilket gynnar värdväxten.

Litteratur

Nyholm, T. 1937. Coleopterologiska meddelanden II. Några anmärkningsvärda skalbaggsfynd, huvudsakligen från Skåne. *Opusc. Ent.* 2:134–136.

Douguet, S. 1994. *Coleopteres Chrysomelidae* Volume 2 Alticinae. Fed. Francaise Soc. Sci. Nat. Paris.

Författare

Hans-Erik Wanntorp 2005, 2012. © ArtDatabanken, SLU 2012.